

stedeværelsen af ikke-tilladte radioaktive materialer og farligt gods er det opfattelsen, at myndighederne bør gøre en målrettet indsats.

Svar (1/12 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Finder toldcentrene det nødvendigt at foretage kontrol med sendinger, der mistænkes for at indeholde radioaktive materialer eller farligt gods, tilkaldes henholdsvis Statens Institut for Strålehygiejne eller Beredskabsstyrelsen, der foretager de nødvendige undersøgelser.

Til den umiddelbare beskyttelse af medarbejderne i forbindelse med den daglige kontrol har toldcentrene indkøbt små håndholdte måleapparater til måling af radioaktivitet.

Det er ikke muligt at opgøre ressourceindsatsen på de to områder, da de indgår som en del af den almindelige toldkontrol.

Der er i Danmark ingen eksempler på indsmugling af radioaktive materialer og farligt gods. Erfaringen med denne type kontrol er derfor begrænsede.

Spm. nr. S 548

Til kirkeministeren (24/11 98) af:

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

»Finder ministeren det acceptabelt, at Kirkeministeriet bevidst – til skade for arbejdet i sogne – trækker tiden ud ved præstekift for at spare penge?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er to artikler i Kristeligt Dagblad den 21. november 1998 »Folkekirken spekulerer i ledige stillinger« og »Krav om hurtigere præstekifte«, hvor det kritiseres, at stifterne og Kirkeministeriet forhaler ansættelsen af nye præster, når tidligere præster forlader sognene. Det går ud over arbejdet i sognene – især konfirmationsundervisningen. Herudover går det også ud over de sogne, hvor de afløsende præster kommer fra.

Svar (1/12 98)

Kirkeministeren (Marianne Jøved, fg.):

Med virkning fra 1. januar 1990 blev kompetencen til at fordele præstestillinger, iværksætte strukturændringer og foranledige opslag af præstestillinger delegeret fra Kirkeministeriet til landets biskopper. Den enkelte biskops muligheder for at tilrettelægge den gejstlige betjening af stiftet blev således væsentligt forbedret. Med ordningen fulgte også budgetansvaret for stiftets rammebevilling til præsteløn.

Denne rammebevilling beregnes og udmeldes af Kirkeministeriet til hver af biskopperne, når folketinget med vedtagelsen af finansloven har fastlagt statens andel af lønnen til landets præster og provster i det efterfølgende finansår.

Antallet af præstestillinger fastlægges ved finansloven. Statsbevillingen til præstestillinger fremgår af finanslovskonto 22.21.03 og udgør i 1998 320,0 mio. kr., som dækker 40 % af lønnen til provster og sognepræster og statens pensionsbidrag på 73,0 mio. kr.

Fra ordningens ikrafttræden i 1990 er samtlige midler på finanslovskonto 22.21.03 blevet fordelt til de 11 stifter med et beløb til dækning af fast præsteløn og en særskilt bevilling til vikarer.

Vedrørende udgifter til vikariater i forbindelse med graviditet, barsel og adoption blev der i 1990 efter en vedtagelse om at yde 100 % vikardækning i disse tilfælde af ministeren truffet afgørelse om, at disse udgifter for fremtiden afholdes af fællessfonden. Vikarbevillingen på den årlige bevilling til stifterne tjener derfor til dækning af vikariater i forbindelse med sygdom og vakance.

Siden ordningens ikrafttræden har Kirkeministeriet løbende på de årlige finanslove søgt dækning for lønstigninger og vedtagne merbevillinger i antallet af præstestillinger og har hvert år udmeldt den samlede bevilling ubeskåret til stifterne efter de foran nævnte retningslinjer.

Bevillingen på finansloven er i overensstemmelse med praksis på det statslige område fastsat under hensyntagen til den faktiske lønudgift, d.v.s. at det ved bevillingen forudsættes, at et normalt antal stillinger er ledige i en given periode hvert år. Den særlige procedure vedrørende menighedsrådenes medvirken ved besættelse af præstestillinger i henhold til kapitel 2 i lov nr. 310 af 16. maj 1990 om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. medfører, at denne